Dinsdag 21 Maart 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4162

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Nazies vallen Hongarije binnen.

Regent, Minister van Buitenlandse Zaken en Opperbevelhebber in Hitlers Hoofdkwartier gevangen.

Onbevestigde berichten over gevechten van Hongaren tegen Duitse en Roemeense troepen.

HONGARIJE DOOR DUITSERS BEZET?

De Britse radio deelde mede, dat volgens een uitzending van Ankara alle strategische punten in Hongarije door de Duitse troepen zijn bezet. De radio zeide: „Volgens dit bericht heeft de bezetting van Hongarije plaatsgevonden terwijl Regent Nicholas Horthy en zijn Opperbevelhebber zich nog in Hitlers Hoofdkwartier bevonden."

HORTHY,
Gevangene van Hitler.

Het Turkse bericht zeide verder, dat zij blijkbaar Hitlers eisen weigerden, dat Hongarije weerstand zal bieden aan de Russische opmars. De Britse radio deelde mede, dat „gedurende de laatste 24 uren de Hongaarse radio slechts Duits nieuws heeft uitgezonden." (New York, (AP) 20.3).

Het bericht dat de Duitsers Hongarije bezetten „schijnt bevestigd" volgens den correspondent van het Turkse blad „Anadolu Ajan" in Bucuresti. De correspondent deelde mede, dat de bezetting plaatsvond terwijl Horthy en een militaire staf met Hitler confereerden. (Ankara, (AP) 20.3).

DE STAKING IN NOORD-ITALIË.

Het Socialistische nieuwsblad „Avanti" te Napels verklaarde dat de staking van duizenden fabrieksarbeiders een week geleden in Noord-Italië, dat door de Duitsers is bezet, een „overwinning in de eerste werkelijk grote massa-beweging in Europa tegen het nazisme bezet was."

„Avanti" verklaarde, dat de staking een succes was, „geen platonische stopzetting van het werk doch een rechtstreekse uitdaging van de Gestapo, een rechtstreekse aanval op de fascistische oorlogsmachine en een gewapend verzet dat enkele dagen duurde". Het nieuwsblad beweerde, dat de staking de volgende resultaten had:

„De deportatie van een millioen Italiaanse arbeiders naar Duitsland begon. De afstraffing van de Italianen, die weigerden gehoor te geven aan de fascistische oproep tot militaire dienst, werd verzacht. (Napels, (AP) 20.3).

BESTOKING VAN MILI.

De Noordamerikaanse marine maakte bekend, dat Noordamerikaanse slagschepen het eiland Mili, een basis waaraan de Japanners in de Zuidoostelijke hoek van de Marshall-groep zich nog vastklampen, hevig hebben beschoten. Het bombardement dat Zaterdag plaatsvond, ging gepaard met aanvallen door vliegtuigen van vliegdekschepen. De marine verstrekte geen verdere biezonderheden. Een dergelijke aanval is gewoonlijk [illegible] voorbode van een landing. Het communiqué maakte ook melding van verdere luchtaanvallen op andere Japanse bezittingen in dat deel van de Stille Oceaan. (AP) 20.3).

DE STRIJD IN BIRMA.

Preston Grover seint uit New Delhi:

Wat misschien de grootste slag is die in Birma geleverd werd sedert het begin van de oorlog ontwikkelde zich heden langs de grens bij de Tsjin-heuvels waar de Japanners een grote strijdmacht over de rivier de Tsjindwin hebben gezonden. Twee dagen lang werd hevig gevochten in het Tiddin-gebied aan de Zuidelijke flank. Het doel. van den vijand is blijkbaar om door de dichte wildernis langs de grens heen te breken en de spooren waterweg door te snijden waarover niet alleen Chennaults strijdkrachten in China van voorraden voorzien worden maar ook Stillwells Chinezen en Noordamerikanen die thans in Zuidelijke richting naar Myitkyina op[illegible] (New Delhi, (AP) 20.3).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NAPELS.

„Te land: De strijd om Cassino wordt voortgezet. De vijand, die in zijn sterktepunten versterkt werd, vecht hardnekkig. De vijand heeft het voordeel van observatie en zijn beschieting van de stad Cassino is toegenomen. Niettemin gaan de Nieuw Zeelandse troepen voort de vijandelijke verdedigingswerken op te ruimen en er zijn vele gevangenen genomen. De Britse troepen van het 5e leger op het Geallieerde strandhoofd hebben twee geslaagde uitvallen gedaan naar de vijandelijke stellingen. Den vijand werden hevige verliezen toegebracht. Ons artillerievuur is zeer hevig. Botsingen tussen krachtige patrouilles en herhaalde wisselingen van artillerievuur vonden plaats aan het front van het 8e leger.

In de lucht: Gisteren vielen middelzware bommenwerpers van de tactische luchtmacht de spoorweg- en haven-faciliteiten in Midden-Italië aan. Spoorbruggen te Poggibonsi en Orvieti, havenwerken te Piombino, Porto Ercole en San Stefano en rangeerterreinen te Terni werden goed gedekt door de bominslagen. Gevechtsbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen vielen opslagplaatsen van voorraden, troepen en kanonstellingen aan in de gebieden van Cassino en het strandhoofd. 6 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield, 3 Onze toestellen worden vermist. De legerluchtmacht in het Middellandse Zeegebied voerde ongeveer 1100 enkelvluchten uit. Ongeveer 50 vijandelijke vliegtuigen waren actief boven het gevechtsgebied. Het is thans bekend, dat nog een vijandelijk vliegtuig op 19 Maart werd vernield" (Napels, (AP) 21.3).

VOOR EEN EVACUATIE.

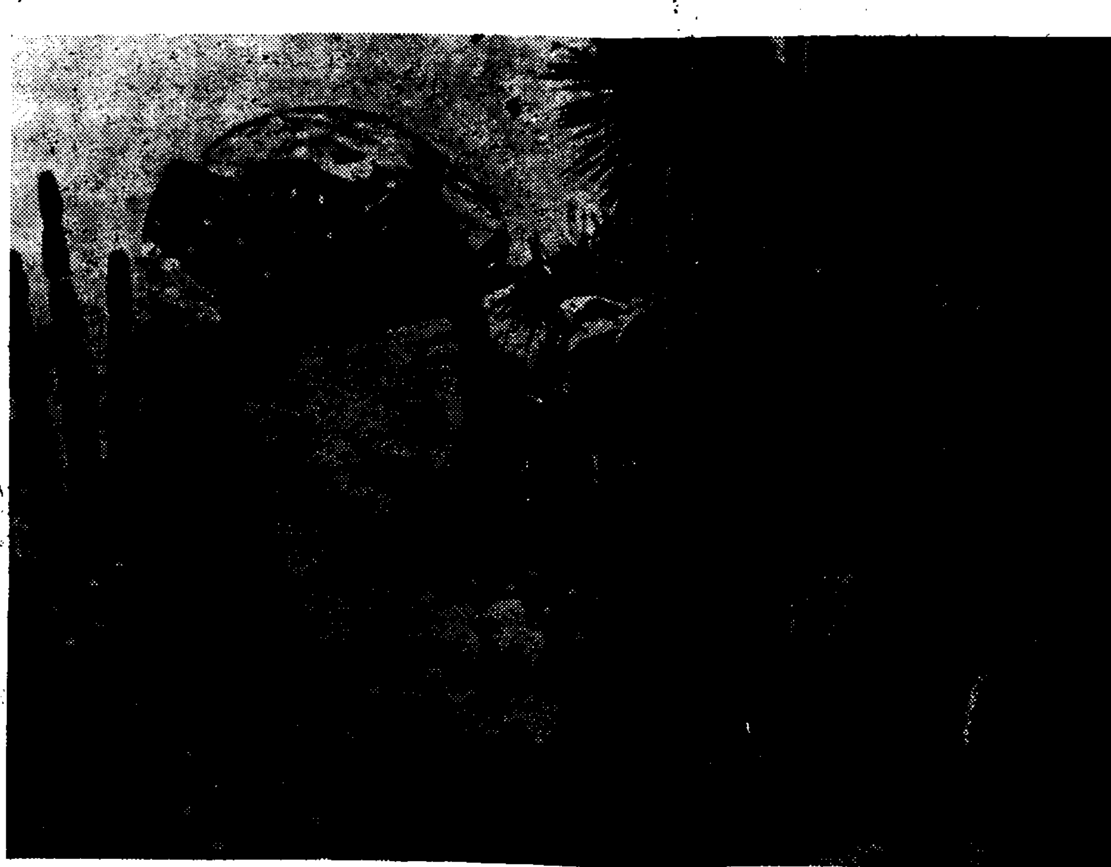
Inlichtingen die te Istanbul ontvangen worden delen mede, dat voorbereidingen voor de ontruiming van Bucuresti worden opgevoerd. Zij die niet kunnen betalen zullen vrij mogen reizen (Istanbul, (AP) 20.3).

Het nieuws van vandaag.

20 Maart 1944 — De Duitsers vallen Hongarije binnen. Dit kan nu worden gevoegd bij de lijst van invasies, welke de Duitsers op hun geweten hebben. Tot nu toe was Hongarije bondgenoot van Duitsland, maar gisteren is duidelijk gebleken dat dit bondgenootschap niet van harte was. Zelfs schenen de Hongaren besloten te hebben geen weerstand te bieden aan de Russische troepen die zich nu reeds in Bessarabië bevinden en nog steeds blijven voortrukken na het Duitse leger in de Oekraïne in twee gesplitst te hebben. Dies liet Hitler den Regent van Hongarije, Admiraal von Horthy, met den Hongaarsen Minister van Buitenlandse Zaken en den Chef Staf van het Hongaarse leger bij zich komen. Maar blijkbaar hadden deze mensen reeds de overtuiging dat de oorlog voor Duitsland verloren is en weigerden zij Hitlers eisen in te willigen. De Führer aarzelde niet lang. Horthy en de anderen werden vastgehouden en de Wehrmacht trok Hongarije binnen. Volgens onbevestigde berichten wordt er nu langs de grenzen gevochten en heeft de geheime Hongaarse radio een oproep tot algemeen verzet tot de natie gericht. Het Duitse Departement van Buitenlandse Zaken heeft in indirecte bevestiging gegeven van de bezetting van Hongarije en liet doorschemeren, dat de militaire verrichtingen welke gaande zijn, niet alleen op Hongarije worden toegepast.

In Italië woedt de strijd verder. Het zal een trieste feestdag zijn rondom het eerbiedwaardige graf van den Patriarch van het Westerse Monnikendom, St. Benedictus, begraven op de top van de Monte Cassino, heden juist 1401 jaren geleden. Eeuw in, eeuw uit hebben zijn zonen zich gegroepeerd rondom zijn graf maar vandaag doen dit de Duitsers, die de top nog steeds bezet houden. De verwoesting van de wieg onzer beschaving, de schending van het eerbiedwaardige graf, de vernieling van de handvesten onzer cultuur, het is tevergeefs geschied. De vulkaan van de Vesuvius draagt ook het zijne bij aan de strijd met de grootste uitbarsting sedert 1872. Twee steden, San Sebastiano en Massa di Somma, werden door de lava weggevaagd maar gelukkig zijn er geen slachtoffers te betreuren.

En in de Stille Oceaan werd nabij de kust van Nieuw Guinea nog een Japans convooi van 5 schepen in de grond geboord, terwijl in de Marshall-groep het eiland Mili een hevige bestoking van vloot- en luchtstrijdkrachten onderging.

MEVROUW ELEANOR ROOSEVELT.

Mevrouw Roosevelt over de rol van de Godsdienst.

„Wij moeten in één wereld leven, ook met onze vijanden".

Koningin Wilhelmina ziet er zeer vermoeid uit, maar is vol levenslust, zegt Mevrouw Roosevelt.

In de Kiosk van Zijn hangende tuin ontving Zijne Excellentie Dr. Piet Albertus Kasteel, Gouverneur van Curaçao, gastheer van Mevrouw Eleanor Roosevelt, de vertegenwoordigers van de Curaçaose pers. Door de verschillende aanwezigen werden 16 verschillende vragen gesteld, welker beantwoording wij hieronder zullen weergeven, na een dankwoord aan Zijne Excellentie voor de hartelijke wijze waarop Zij ons noodde.

Over de mogelijkheid van een vierde termijn voor President Roosevelt kon Mevrouw Roosevelt niet spreken, want „ik spreek nooit over die dingen met den President, die deze dingen immers zelf moet behandelen". Wel wilde Mevrouw Roosevelt spreken over hetgeen zij had medegemaakt op haar reizen: 3 ½ week in Engeland, 5½ week naar de Stille Zuidzee met Australië, Nieuw Zeeland en zeventien verschillende eilanden, thans 3½ week naar Caraïbië. Het gaat snel. Eergistermiddag is Mevrouw Roosevelt in Caracas aangekomen, de ochtend erna vertrok zij naar Curaçao, gisteren was zij hier en vanmorgen is zij vertrokken naar een plaats die wij morgen zullen schrijven. Haar indrukken van de Noordamerikaanse manschappen zijn zeer goed. Weinigen liggen in de ziekenhuizen, de Noordamerikanen hebben een goede reputatie verworven en veel vriendschap gemaakt. Zo kwam het gesprek op de samenleving der volken en rassen. Mevrouw Roosevelt is van oordeel, dat deze oorlog zeker iets goeds in dit opzicht zal doen maar dat veranderingen zeker zeer langzaam zich zullen voltrekken. De tegenstelling tussen kleurlingen en blanken is historisch gegroeid en wij moeten alles doen allen gelijke rechten en mogelijkheden te bieden. Het is een noodzaak, aldus Mevrouw Roosevelt, dat allen in vrede samenleven. Op een vraag of een vreedzame samenleving dus een opportuniteitsaangelegenheid, dan wel een principiële quaestie ware, meende Mevrouw Roosevelt, dat het misschien voor enkelen een principiële quaestie was, maar dat het feit, dat de noodzaak ertoe dwong, zeker meer effect zou sorteren. 130 millioen mensen is heel veel en het probleem van de minderheden is een oud vraagstuk. De negers vormen onze grootste minderheid en alles zal gedaan moeten worden om die gelijke rechten te geven.

Welke is de rol van de godsdienst in dit verband?

De godsdienst zal veel kunnen doen. Deze mate zal echter bepaald worden door het feit, hoe de godsdienst zich in de verschillende godsdienstige organisaties openbaart. Hetzelfde geldt voor de samenleving der volken, waarbij wij zullen moeten beseffen, dat wij na de oorlog in één wereld samen zullen moeten leven met degenen die thans onze vijanden zijn. Ongetwijfeld, aldus Mevrouw Roosevelt, zal de oorlog enige goede vruchten afwerpen, maar verandering van zo iets zal steeds zeer langzaam gaan.

Mevrouw Roosevelt herinnert zich de bezoeken van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina zeer goed. Op een vraag of zij enige indrukken hierover had, kwam het lachende antwoord: Ik denk, dat iedereen die Koningin Wilhelmina ontmoet wel zeer vele indrukken heeft. Het is niet een vrouw, die men licht over het hoofd ziet. Men merkt het als zij er is. Zij is een grote vrouw, een mooie vrouw. Zij houdt erg veel van Juliana en de kleinkinderen en praat er veel over. Zoals u weet, is Zij niet erg gezond — dit was hier feitelijk niet bekend — en dat is goed aan haar te merken. Toen ik in 1942 in Engeland was, was zij al niet erg goed en men kan zien dat de inspanningen van de oorlog haar zeer zwaar hebben aangegrepen. Toch is Zij niet uitgeput, want Zij heeft nog voor alles belangstelling en in de regel is iemand, die oververmoeid is niet zo belangstellend in wereldproblemen.

Wat Curaçao betreft, kon Mevrouw Roosevelt slechts zeggen, dat het een echt-Nederlandse indruk maakt. Zo fris en proper. Zo aardig, wanneer men het per vliegtuig nadert.

Mevrouw Roosevelt was zichtbaar geïnteresseerd in de Zeemanshuizen hier en was zo verheugd te horen, dat wel 10,000 Noordamerikanen Constan Casiano's R. K. Zeemanshuis aan de Klipstraat bezochten, dat zij zeide het in haar dagelijkse rubriek My Day te zullen vermelden.

Ook Venezuela had een goede indruk achtergelaten. Vooral het werk der ziekenhuizen had haar bij haar korte bezoek geboeid, te meer daar men kampte met een gebrek aan materialen.

Wat het moreel van den Noordamerikaansen soldaat betrof vertelde zij van een 19-jarigen jongen, die bij haar gekomen was (niet hier) en gevraagd had naar huis te willen gaan. Hij wilde later weer terug om het werk af te maken, maar hij had groot heimwee. Mevrouw Roosevelt had gezegd, dat zij het best kon begrijpen, maar als ieder zulks wilde doen zou de oorlog langer duren. Daarop had hij gezegd, dan maar te zullen blijven.

Mevrouw Roosevelt, zo bleek uit het gesprek, maakt de reizen op aanwijzing van haar gemaal. Toen haar gevraagd werd, of zij mogelijk ook Italië zou gaan be-

(Wordt vervolgd op pagina 3).

Mevrouw Roosevelt was 21 uren op Curaçao

Groeten van den President aan Noordamerikaanse troepen en „onze Nederlandse vrienden".

Bezoeken aan Hato, Parrera, Suffisant, U. S. O.

Avondmaaltijd bij de Portorikijnen aan tafel.

Maandagmorgen 10.20 uur op Hato. Een groot viermotorig transporttoestel davert over het veld. Het is een B-24 Liberator, die Mevrouw Roosevelt van Venezuela brengt waar zij door President Medina op echt hartelijk Venezolaanse wijze werd onthaald. Daar snort een tweede Liberator voorbij en even later komt de eerste al aanrollen over de startbaan. Gouverneur Dr. Piet A. Kasteel heeft zich al naar voren begeven met Schout bij Nacht Theodore E. Chandler, Kapitein ter Zee Jhr. Willem Boreel, Consul John F. Huddleston met echtgenote en anderen om de Eerste Dame der Verenigde Staten, echtgenote van den groten President te ontvangen. Mevrouw Roosevelt stapt als eerste uit. Zij is gekleed in een grijsbebloemde jurk en bij haar is Mejuffrouw Malvina Thompson, de Secretaresse, die zal zorgen dat haar dagelijkse kroniek „My Day" op tijd naar de Noordamerikaanse bladen geseind zal worden. In de Verenigde Staten zal men nu gaan lezen over de dag die de Eerste Dame op Curaçao heeft doorgebracht.

Tot het gezelschap behoort nog Luitenant John Bracken, Aidecamp.

Twee meiskes bieden bloemen aan en worden allerhartelijkst bedankt.

Antonie Dimmendaals Politie-Harmonie heeft de Star Spangled Banner en het Wilhelmus gespeeld en Mevrouw Roosevelt wordt door Zijne Excellentie voorgesteld aan de burgerlijke en militaire autoriteiten die zich op het terras in de vorm van een winkelhaak hebben opgesteld: de militairen rechts, de burgers links. Bij Statenvoorzitter Sprockel wordt iets langer gestopt. De officiële begroeting is hiermede geschied en het gezelschap begeeft zich naar de onoverdekte bioscoop van Hato.

Mevrouw Roosevelt houdt hier een toespraak tot vele manschappen van leger en marine. Zij heeft de groeten van den President meegebracht, die vol bewondering is over de wijze waarop de mannen hun belangrijke taak hier vervullen. Mevrouw Roosevelt spoort hen aan om te volharden en hoopt dat de oorlog spoedig voorbij zal zijn met een Geallieerde zege, zodat allen weer naar hun geliefden kunnen terugkeren. Aan het slot van de toespraak wenst zij den krijgers veel geluk en „moge God u zegenen".

In de officiersclub van Hato wordt wederom een toespraak gehouden. Kolonel Norman Burnett, Commandant van Hato, licht Mevrouw Roosevelt over een en ander in en tot slot lopen allen langs de Presidentsvrouw om haar een hand te geven.

De tocht naar de stad gaat langs dezelfde route als kort geleden door onze Prinses werd afgelegd.

Onderweg begint het te druppelen en de Politie vraagt per radio of het verderop misschien regent maar dit is niet zo en dus wordt de kap van de open auto waarin Mevrouw Roosevelt met den Landvoogd zit, niet gesloten. Het druppelen houdt spoedig op. Weer is het nut van de rijdende radio der Politie gebleken.

Hier en daar lopen mensen langs de weg, die meestal verbaasd blikken naar de stoet. Maar dichter bij de stad schijnt men beter op de hoogte te zijn want daar staan groepjes bijeen en wordt er gejuicht. Zowel bij de Fraterschool te Salinja als te Pietermaai staan de jongens; op Pietermaai hebben zij zelfs tientallen vlaggen en de auto rijdt langzaam voorbij terwijl Mevrouw Roosevelt terugwuift.

Bij de Club de Gezelligheid aangekomen onder het gejuich van de menigte die overal langs de trottoirs staat, wordt uitgestapt. Militaire politiemannen, Nederlandse en Noordamerikaanse, hebben zich opgesteld. Onder de Paleisgang door gaat het naar het Fortplein. Hier staan de Schutters onder Luitenant Hartog strak in de houding en een Noordamerikaanse marine-band speelt weer de volksliederen.

Boven op het bordes wuift Mevrouw Roosevelt nog even voor het naar binnen gaan en een luid applaus breekt los tot besluit van haar ontvangst op Curaçao.

Mevrouw Roosevelt heeft pret om de Schipbrug.

Weliswaar niet door de Pers, maar dan toch bij geheim was het vertrekuur voor de namiddag ook weer bekend geworden de stad en zo gebeurde het dat een grote menigte op het gouvernementsplein stond, toen Mevrouw Roosevelt op het knorren van de sirene naar het raam stapte om het evenement mede te maken, dat de Schipbrug opensukkelde, dat de menigte haar geduld moest oefenen om op een praehistorische manier overgezet te worden en dat na enige tijd het geval weer dichtzwaaide. Velen van haar landgenoten hebben dit in de dagen van toerisme reeds gedaan en gefilmd, thans bleek het geval nog al belachelijk voor Noord-Amerika's Eerste Dame, die de andere aanwezigen van de kamer voor het raam wenkte om toch ook te komen kijken. Buitengewone pret had men, toen het pontje het niet haalde en de brug voor de aardigheid nog weer een eindje terugzeulde om eerst de pont door te laten: There it goes, definitely, now it goes, hoorde men beneden zeggen door Mevrouw Roosevelt, toen de schipbrug ten langen leste de oevers weer ging verbinden:

Op Parera.

De namiddagtoer ging in de richting van Parera, waar het heiligdom, dat een militaire basis immer vormt, toegankelijk werd voor de gewone stervelingen. Stevige huizen staan er, zware muren, kennelijk voor vele jaren bestemd. Mooie verharde wegen, zoals men ze bijna nergens in de stad aantreft, ruime bochten. Eerst ging het door de Nederlandse basis, toen nog een tolboom en daar stonden wij. Alle clubgebouwen werden er bezocht, in het marine-hospitaal sprak Mevrouw Roosevelt, die er gezellig op de leuning van een stoel bij ging zitten, tot de mensen. In het biezonder was zij geïnteresseerd uit welke staten de mensen kwamen. In de ziekenzaal verpoosde zij wat bij elk bed en tenslotte ging het naar de marine-bioscoop, waar de mariniers zich in hun fijnste witte pakken hadden opgesteld.

Generaal Sosnkowski, Opperbevelhebber der Poolse strijdkrachten, spreekt tot Luchtcomm: door W. Whitney Straight, alvorens aan boord te gaan van een Brits transportvliegtuig in het Midden-Oosten.

„Een boodschap van Uw Opperbevelhebber".

„Ik ben blij deze kans te benutten, u de officieren en manschappen, te zien en toe te spreken. Mijn man heeft mij gevraagd u een boodschap te geven. Denkt niet, dat de President niet weet waar gij zijt. Elke morgen gaat de President naar de kamer waar een kaart hangt, waar alle scheepsbewegingen en Noordamerikaanse bases op staan vermeld. Hij is van alles op de hoogte. In het Witte Huis leven wij allen met u mede. De President — Mevrouw Roosevelt spreekt zelden van 'mijn echtgenote' bijna altijd van den President of den President der Verenigde Staten — heeft mij gevraagd u een boodschap over te brengen van zijn bewondering en eerbied voor alles wat door u gedaan is.

Het is een verbazingwekkend stuk werk. Dit deel van de wereld is thans veilig, maar het is veilig dank zij u. In 1942 was ik in Londen en ik heb daar leren weten wat het wil zeggen vlak bij het front te zijn. In Dover liet men mij door een verrekijker zien en op 18 mijl zag ik het kanon dat 's nachts te voren Dover beschoten had. Dat weten de meesten in de Verenigde Staten niet en zij weten dat niet dank zij u, die de oorlog verre van Amerika gehouden hebt. Uw taak vindt haar gevolgen overal. Wanneer wij lezen van een overwinning door de Russen of van China, dan is dat dank zij u. Wanneer wij ons bewust zijn, dat de Verenigde Staten thans het grootste productie-centrum ter wereld vormen, dan danken zij dat aan u. Uw Opperbevelhebber heeft mij gevraagd u dit alles te zeggen en zijn beste wensen voor de toekomst aan u over te brengen. Wij zijn trots op u, omdat gij ons gered hebt. God zij met u waar gij ook henen gaat".

Wij hebben ditmaal de rede, die Mevrouw Roosevelt hier hield vrijwel op de voet gevolgd, omdat het vanzelf spreekt, dat bij de verschillende gelegenheden hier en elders, waar gesproken werd, ongeveer hetzelfde gezegd werd. Een daverend handgeklap weerklonk, toen Mevrouw Roosevelt Gods zegen had afgeroepen over alle aanwezigen. Namens de aanwezigen werd een geschenk aangeboden: een gouden vlinder van filigraanwerk op paarl, en aan Mevrouw Thompson een gouden kruisje.

Naar Suffisant.

Rondom het Schottegat ging de stoet vervolgens naar Suffisant. De militaire politie-motorfietsen waren gesierd met de Nederlandse en Noordamerikaanse vlaggen. Mevrouw Roosevelt zat in Hakkenbergs open automobiel, die thans een D-nummer had gekregen. Bij haar zaten Schout-bij-Nacht Chandler, wiens standaard — blauwe vlag met twee sterren — voorop woei, en voorin de A.M.C., Jhr. Boreel.

Op het kamp Suffisant stonden de Nederlandse officieren en verschillende manschappen opgesteld om de eerbewijzen te brengen. En passant bezocht Mevrouw Roosevelt de cantine-feestzaal, waarna terstond doorgereden werd naar de Noordamerikaanse afdeling die een gezellige indruk maakt, omdat de wegen aardig gevonden straatnamen hebben: Tromp Road, Stuyvesant Road e.d., zoveel mogelijk genoemd naar grote Nederlanders. In de officier club sprak Mevrouw Roosevelt de mensen weer toe, waarbij zij erop wees, dat men thans niet meer zegt: „if the war is over", maar „when the war is over". Allen kregen een handdruk van Mevrouw Roosevelt, die ook op Suffisant practisch alle afdelingen en gebouwen in ogenschouw nam.

Aan tafel bij de mannen.

In de eetzaal schoof Mevrouw Roosevelt aan bij zes gelukkigen, die door het lot waren aangewezen. Het was het gewone dagelijkse menu: heerlijke coteletten (grote portie), twee groenten (bieten en capucijners), rijst, brood en natuurboter, ijs en gebak. Verder was er koffie e.d. ter beschikking. De eetzaal ziet er gezellig uit, leuke gekleurde gordijntjes voor de vensters, frisse tafels met een soort linoleumdek, aluminium eetgerei, servetjes enz. De manschappen bedienen zichzelf en daar de pers uitgenodigd werd om mede aan te zitten kunnen wij inderdaad zeggen, dat het diner voortreffelijk was.

Na afloop werd een kleine wandeling gemaakt naar de sergeants-eetzaal, waar het dessert gebruikt werd, bestaande uit gebak en koffie.

Mevrouw Roosevelt sprak zeer geanimeerd met alle aanwezigen stak haar hand in de lucht en zeide een 'so long' of 'I hope to see you in Kansas" of iets van dien aard.

In een andere zaal hadden zich de Noordamerikaanse officieren verzameld. Een charmante gedachte is het geweest daarbij ook de Nederlandse officieren uit te nodigen. Allen stonden in een grote kring, allen in het krijgersbruin. Mevrouw Roosevelt sprak allen toe, doch richtte later nog een apart woord tot „onze Nederlandse vrienden". Ook voor hen had Mevrouw Roosevelt de groeten van den President medegebracht. De President hoopte, dat de samenwerking die thans tussen de Noordamerikaanse en Nederlandse bondgenoten was ontstaan in de vredstijd zou worden voortgezet.

Ook werd nog een bezoek gebracht aan een ziekenzaal, waar blijkbaar slechts fracturen voorkwamen, want ieder had een arm of been gebroken, een voet stuk, alles het gevolg van het wilde rijden, zoals wij dat in de stad en daarbuiten kunnen zien. Het klonk eentonig: Dit is een auto-ongeluk. Hij heeft een auto op zijn voet gehad e.d.

Toen het donker werd ging de stoet naar de U.S.O.-club aan het Rif.

Bezoek aan de U.S.O.

Om 18.30 uur werd de U.S.O. club bezocht waar reeds lang tevoren vele soldaten en matrozen waren samengestroomd. Het geheel maakte een prettige en gezellige indruk. Er waren ook dames van de Noordamerikaanse kolonie op Curaçao: echtgenotes van officieren enz.

In een speciale loge stond Mevrouw Roosevelt de mannen toe te spreken. Ook hier weer bracht zij de speciale groeten van den President over en gewaagde zij van het aandeel dat de manschappen hebben in de strijd. In het kort releveerde zij haar reizen naar Engeland en de Stille Oceaan, maar hier vond zij toch „a very fine place".

Na de toespraak begaf Mevrouw Roosevelt zich tussen de gasten. Zij begroette de dames en nam bloemen in ontvangst, welke namens de U.S.O. werden aangeboden.

Lange tijd onderhield zij zich nog met de soldaten, alvorens de tocht voort te zetten naar Zuurzak voor een privé-bezoek aan de woning van Schout bij Nacht Chandler.

Aubade.

Hedenmorgen vlak voor het vertrek van Mevrouw Roosevelt bood Zijne Excellentie de Gouverneur haar een verrassing aan door de kinderen van Curaçao bijeen te roepen om voor haar te zingen. Immer weer opnieuw is dit zingen der kinderen op het binnenhof van het oude fort een genoegen en een feest. De opgewektheid der kinderen en de kleurenrijkdom der meegevoerde banieren scheppen een sfeer van vrolijkheid. De muziek verleende deze ochtend weder haar medewerking.

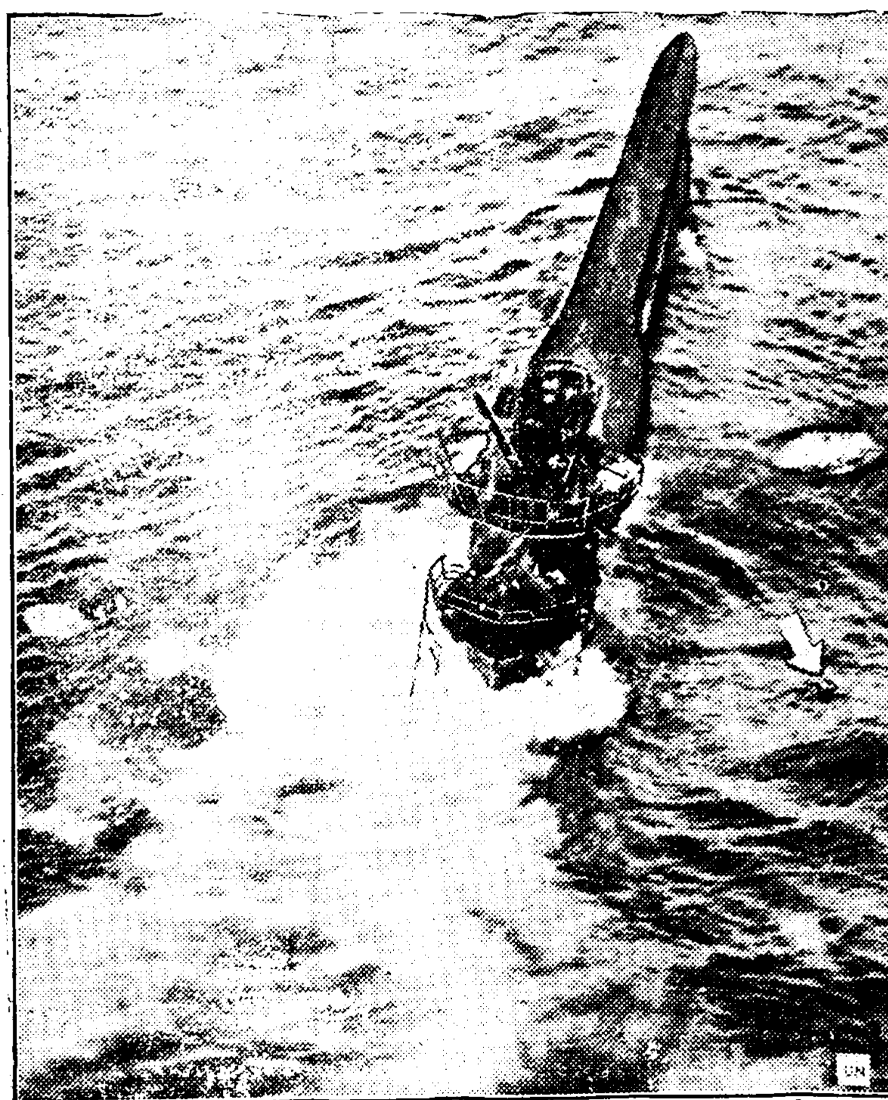
Inspecteur Wybojan Goslinga en Frater Radulphus trokken het hoge bordes op en verdwenen in het paleis. Na enige tijd kwamen Mevrouw Roosevelt en Zijne Excellentie de Gouverneur naar buiten, luide toegejuicht door de kinderschaar. Frater Maria Canutus besteeg zijn gestoelte, hief de arm op en daar klonken „The Star Spangeld Banner" en vervolgens het „Wilhelmus". Het hoge gezelschap luisterde aandachtig en na afloop wenkte de Gouverneur Frater Canutus, die zich enige tijd met Mevrouw Roosevelt onderhield. Ook tot de kinderen wilde Mevrouw Roosevelt iets zeggen. Zij zeide, dat zij de kinderen dankte voor deze verrassing en zij geloofde, dat weinig kinderen in de Verenigde Staten van Noord Amerika zo goed zouden kunnen zingen. Zij sprak over de vriendschap met de Koninklijke Familie en vertelde hoe Prinses Juliana hoog had opgegeven van deze eilanden en er aangename herinneringen van mededroeg. Zij besloot met een: Goodbye and good luck to you all

Met deze korte toespraak hief de Gouverneur een driewerf hiep, hiep, hoera aan. De kinderen namen het over en vrolijk juichend hieven zij de vlaggen en banieren ten teken van groet omhoog.

Hierna verliet het gezelschap het bordes en kort daarop reden voorafgegaan door een jeep en drie motorpolities Mevrouw Roosevelt en Zijne Excellentie de Gouverneur naar Hato.

Generaal MacArthur (links) bekijkt een doden Japanner tijdens een inspectie der Noordamerikaanse stellingen op het eiland Los Negros in de Admiraliteitsgroep.

Een Duitse duikboot gaat voor het laatst de diepte in na door Geallieerde vliegtuigen te zijn getroffen in de Atlantische Oceaan. Men kan enkele Duitse zeelieden (pijl) in het water zien spartelen.

WERELDNIEUWS

JAPANS CONVOOI VERNIELD.

Noordamerikaanse vliegers, die op masthoogte kwamen aanzetten, hebben een geheel Japans convooi van vijf schepen van de zeeën weggevaagd op Zondag nabij de vijandelijke basis Wewakwak op Nieuw Guinea, volgens bekendmaking van Generaal Douglas MacArthur. Het communiqué van den Generaal deelde mede, dat honderden vijandelijke soldaten en matrozen de dood vonden in deze actie, welke den aanvallers 3 vliegtuigen kostte om twee transportschepen van 6000 ton en 4000 ton en drie korvetten in de grond te boren. De vliegers verloren het convooi uit het oog na het vier dagen tevoren voor de kust nabij Hollandia te hebben aangevallen. Toen werd een vrachtschip van 3000 ton tot zinken gebracht; een vrachtschip van 5000 ton en een torpedojager werden beschadigd. De Geallieerde vliegers, die aan de tweede aanval deelnamen, deelden aan Ole Clements, correspondent van de Associated Press mede, dat naar hun mening ongeveer 1500 Japanners gedood werden door de bommen en het machinegeweervuur of verdronken. Dit is de grootste Geallieerde luchtoverwinning op een convooi in het gebied van Nieuw Guinea sedert de slag van de Bismarck Zee op 5 Maart 1943.

De vijandelijke basis te Wewak werd voor de negende achtereenvolgende dag aangevallen en van zee uit bestookt door Noordamerikaanse torpedojagers, die Zaterdagavond stoutmoedig de haven binnendrongen om de kust-installaties onder vuur te nemen. De Noordamerikaanse troepen op de Admiraliteitseilanden zetten de achtervolging der Japanners voort na de verovering van Lorengau. (Geallieerd Hoofdkwartier in het Zuidwestlijk deel van de Stille Oceaan. (AP) 21.3).

LORENGAU VEROVERD.

De Noordamerikaanse soldaten hebben de Japanners Zaterdag verdreven uit Lorengau, de vijandelijke sterkte en tevens hoofdkwartier in de Admiraliteitseilanden.

„De verovering van Lorengau en de voorraden Japanse wapenen en uitrusting in de voornaamste sterkte van het eiland Manus voltooit de bezetting van alle belangrijke gebieden in de Admiraliteitsgroep", zeide generaal Douglas MacArthur in een communiqué. De vijand liet honderden doden achter toen hij moest wijken voor de geoefende troepen van de 1e divisie cavalerie en vluchtte in Zuidelijke richting met de overwinnaars op de hielen. De Japanners boden fel weerstand tegen de Noordamerikaanse opmars door het systeem van kazematten dat de stad omringt. Cavaleristen met steun van tanks vernielden 75 kazematten en Noordamerikaanse torpedojagers die van de Seadler-haven uit vuurden, hielpen de grondstrijdkrachten om het laatste verzet te breken.

Voortdurend vrliezend sedert de Noordamerikanen landden op het eiland Los Negros op 29 Februari hebben de Japanners „niets meer dat waard is verdedigd te worden" op de eilanden, zeide een zegsman van het hoofdkwartier. De beheersing van de Admiraliteitseilanden geeft den Geallieerden een luchtbasis en ankerplaats voor de vloot in de Saedler-haven, alle op ongeveer 1100 kilometer ten Zuid-Westen van Truk, de grote vloot en voorraadbasis van den vijand in het Centrale deel van de Stille Oceaan. Deze vooruitgeschoven punten liggen ook op 2100-kilometer van de Philippijnen. Het vliegveld Momote op Los Negros werd op dezelfde dag van de landing veroverd en het vliegveld van Lorengau viel op Donderdag, één dag nadat de Noordamerikanen op het eiland Manus aan land kwamen van het naburige Los Negros. Zware bommenwerpers en Catalina patrouille-vliegtuigen van de marine bestookten een vijandelijk convooi op weg naar Wewak van Hollandia voor de Noordkust van Nieuw Guinea in de ochtend van Zaterdag. Een vrachtschip van 3000 ton werd in de grond geboord en voorts vrachtschip van 5000 ton beschavrachstchip van 5000 ton beschadigd. (Geallieerd Hoofdkwartier in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, (AP) 20.3).

JAPANSE WEERSTAND BIJ HUKWANG GEBROKEN.

Chinese - Noordamerikaanse strijdmachten hebben thans de Japanse weerstand in de vallei van Hukwang geheel gebroken, aldus het communiqué van het Chinese hoofdcommando. In vier en een halve maand werden ongeveer 4000 Japanners gedood en een gebied van 1800 vierkante mijl heroverd. (Tsjungking, (AP) 20.3).

SLECHT WEER IN NEW YORK.

Sneeuw, natte sneeuw en regen, lage temperaturen en stormwind is hetgeen men thans in Noord-Amerika's Oostelijke Staten medemaakt als verwelkoming van de lente. Het sneeuwt van Nieuw Engeland en New York tot aan Indianapolis. Tot aan de Noordrand van Florida regent het. Ten Westen van de Mississippi bleef het goed weer.

„NOG 2 MAANDEN EN VREDE", ZEGT HENRY FORD.

Henry Ford, op weg naar Detroit, zeide, dat hij van mening was, dat binnen twee maanden de oorlog over zal zijn. „Ik kan niet zeggen waarom, al heb ik reden van spreken".

HET HUWELIJK VAN KONING PETAR.

Koning Petar van Joegoslavië en Prinses Alexandra van Hellas zijn om 16 uur Britse Standaard Tijd in het Joegoslavische Gezantschapsgebouw in Londen in het huwelijk getreden tijdens een particuliere ceremonie waarbij een klein aantal gasten aanwezig was. De plechtigheid welke 25 minuten duurde werd voltrokken door Bisschop Ristanovitz van de Serbische Kerk en een Aartsbisschop van de Griekse kerk. Koning Petar arriveerde twintig minuten later dan de bruid in het Gezantschapsgebouw. Hij droeg een lichtblauwe uniform van de Joegoslavische luchtmacht. Zijn jongere broeders, Prins Tomislav in de uniform van vaandrig der Joegoslavische marine en Prins Andrei die nog school gaat, kwamen met hem mee.

Prinses Aspasia, de moeder van de bruid, had een blauw kleed aan. Koningin Marie van Joegoslavië was niet aanwezig.

Onder de hoge gasten bevonden zich Koning George en Koningin Elizabeth van Engeland, Koningin Wilhelmina en Prins Bernhard, Koning George van Hellas, Koning Haakon van Noorwegen, de Hertog van Gloucester en de Hertoging van Kent. Anthony Eden bevond zich ook onder de gasten die zich een weg baanden door het verkeer in de smalle straat in het West End waar het Gezantschap ligt. Noordamerikaanse jeeps, taxi-auto's busjes mengden zich tussen de grote limousines, die zelden in zulk een aantal bijeen waren gezien. Deze verbintenis tussen twee Koninklijke Huizen, die in moeilijkheden verkeren, wordt door sommige kringen in Londen gezien als een teken, dat Petar mogelijk afstand van de troon zal doen. Men zegt, dat de raadgevers van den Koning hem waarschuwden, dat het veronachtzamen van de traditie, volgens welke huwelijken van Joegoslavische vorsten op eigen grondgebied moeten plaats vdinen, zodat het volk feest kan vieren, ernstige gevolgen zou kunnen hebben.

Zijn huwelijk in een vreemd land, terwijl zijn eigen land nog door de Duitsers wordt bezet, zou ertoe kunnen leiden dat zijn reeds twijfelachtige positie in eigen land nog meer zal verzwakken. (Londen, (AP) 21.3)

Wij vervullen hierbij den droeven plicht mede te delen, dat ons lid den Heer

R. S. Lendie

tengevolge van een noodlottig ongeval te Suriname is overleden.

Namens de Transport - colonne van het Roode Kruis
W. P. Maal
Colonne - Commandant

Buitenland.

WEER EEN STREEK VAN HITLER.

Ernest Agnew seint uit Londen:

Een geheim Hongaars radiostation zond een oproep uit aan de natie voor het bieden van een algemeen verzet tegen de Duitse strijdkrachten, die Hongarije bezetten, terwijl berichten van onzijdige bron melding maken van gevechten langs de grenzen en tussen de minderheidsgroepen in vele delen van het land. Deze berichten deelden mede, dat Hitler zijn grijs geklede divisies Maandagmorgen het land deed binnentrekken van Oostenrijk en Roemenië uit nadat de Hongaarse leiders weigerden om een volledige samenwerking te verlenen in de acute crisis, welke wordt veroorzaakt door de voortstormende Russen. Op zijn minst twee Roemeense divisies zouden tot de strijdkrachten behoren, welke het land binnenvallen. Berichten uit Stockholm zeiden, dat Hitler den Hongaarsen Regent Nicholas Horth , den Minister van Buitenlandse Zaken, Jeno von Ghyczy en Generaal Franz Szombathelyi, Hoofd van de Generale Staf van het leger, naar zijn Hoofdkwartier had gelokt alvoens zijn troepen te doen optrekken en dat hij hen nog steeds gevangen houdt (Londen, (AP) 21.3).

DUITSE BEVESTIGING.

Het Berlijnse Departement van Buitenlandse Zaken gaf een indirecte bevestiging van de bezetting van Hongarije met de verklaring, dat Duitsland , ernaar streeft alle hulpbronnen en strijdkrachten in Zuid-Oost Europa te coördineren tegen de gemeenschappelijke Russische bedreiging". Dit werd gemeld door de „Neue Züricher Zeitung". De correspondent zeide: „De verrassende zwijgzaamheid in Berlijn geeft te kennen, dat militaire verrichtingen gaande zijn, welke niet slechts van toepassing zijn op Hongarije" (Bern, (AP) 20.3).

FINLAND VERWERPT DE RUSSISCHE EISEN.

Edwin Shanke seint uit Stockholm:

De Finse regering maakte bekend, dat zij Sovjet-Ruslands voorwaarden voor een wapenstilstand van de hand gewezen heeft, doch verklaarde, dat zij nog steeds tracht om een vrede te sluiten tussen de twee landen.

In een lang communiqué werden de Finse pogingen genoemd om uit de oorlog te treden. Uit het communiqué moet zo op het gezicht worden opgemaakt, dat de Finnen van plan zijn de oorlog voort te zetten, tenzij Rusland zijn oorspronkelijke wapenstilstandsvoorwaarden wil wijzigen.

Finse politieke kringen zeiden, dat het cabinet en het parlement hun verwerping van de Russische voorwaarden baseerden op het antwoord, dat Moskou op 10 Maart aan Finland gaf, toen de Russen hun oorspronkelijke voorwaarden in de vorm van een ultimatum zouden hebben herhaald. „Om een mogelijke vergissing te voorkomen, werden deze voorwaarden het Finse Parlement aangeboden in hun werkelijke betekenis", zeide men. Het communiqué gaf het Finse publiek het eerste volledige beeld van het inzich der regering in het vredesprobleem en werd in zijn geheel door de Finse pers opgenomen. „Het Parlement stemde met 105 stemmen tegen 80 om de regering te machtigen de onderhandelingen voort te zetten. Daarom antwoordde de regering Rusland met de mededeling, dat zij ernstig streeft naar het herstel der vreedzame betrekkingen tussen Finland en Rusland en dat in dat licht de regering de grootste aandacht had geschonken aan het Russische voorstel en de mening opperde, dat der Finse regering de kans gegeven moet worden haar eigen standpunt ten aanzien van al deze voorwaarden uiteen te zetten." Het Sovjet-Russische antwoord werd op 10 Maart in Helsinki ontvangen en volgens dat bulletin werd aan Finland medegedeeld, dat zijn „voorstellen volkomen onbevredigend waren", dat de oorspronkelijke Sovjet-voorwaarden „minimum en afdoend" waren en dat verdere onderhandelingen om een einde te maken aan de vijandelijkheden slechts mogelijk zouden zijn indien Finland ze aanvaardde.

„Een tijdgrens werd gesteld voor een bevestigend antwoord", voegde het Finse communiqué eraan toe. Op 14 Maart bood Premier Edwin Linkomies in een geheime zitting van het Parlement Finlands tegenvoorstel en Ruslands antwoord aan.

„Aangezien Rusland het niet eens was met Finlands redelijk verzoek en Finland niet de gelegenheid gaf om zijn eigen mening tot uiting te brengen alvorens de voorwaarden te aanvaarden, verklaarde de Premier, dat in deze omstandigheden er geen andere mogelijkheid was dan een negatief antwoord te geven op de Russische eisen", zo vervolgde het communiqué. De volgende dag keurde het Parlement de aanbeveling van het cabinet goed.

Verder werd gezegd: „In haar antwoord aan Rusland legde de Finse regering er wederom de nadruk op hoe nodig het was, dat het Finse Parlement verder werd ingelicht met betrekking tot de formele uitleg van de verschillende punten en hun werkelijke inhoud.

In haar antwoord betreurt de Finse regering het ook, dat het Sovjet-régime zich niet in staat geacht heeft Finland de gelegenheid te geven zijn standpunt over de verschillende quaesties uiteen te zetten en dat verdere besprekingen niet mogelijk zijn alvorens de Finse regering de voorgestelde Russische voorwaarden heeft aanvaard" (Stockholm, (AP) 21.3)

HULL OVER FINLAND.

De Noordamerikaanse Staatssecretaris Cordell Hull gaf uiting aan de hoop, dat de deur voor een voortzetting van de Russisch-Finse vredesonderhandelingen nog niet geheel gesloten zij. Hull legde deze verklaring af in antwoord op de vraag of er nog nieuwe inlichtingen zijn over de Finse situatie. Zijn antwoord scheen te kennen te willen geven, dat — voor zover de Noordamerikaanse regering weet — de mogelijkheid voor een voortzetting der vredesonderhandelingen tussen Finland en Rusland nog bestaat (Washington, (AP) 20.3).

SLECHTS EEN WONDER.

Edwin Shanke seint uit Stockholm:

„Slechts een wonder kan Finland redden", verklaarde in Helsinki een leider van de Finse

(Vervolg van pagina 1).

zoeken, antwoordde zij: dat is geheel en al van de wil van den President afhankelijk. Alles is mogelijk, maar ik weet nog van niets. Om een persoonlijk woord van den President te richten tot de manschappen over de gehele wereld, is zulk een bezoek, zij het vluchtig, ook van groot belang. Mevrouw Roosevelt heeft gelegenheid sommige noden te leren kennen, veel te zien en persoonlijke impressies aan President Roosevelt te geven.

Toch verlangt Mevrouw Roosevelt naar het einde. Niets mag gedaan worden dat de oorlog zou verlengen. Dit bleek, toen het erover ging of mogelijk voedsel naar Europa gezonden zou worden. Om militaire redenen geschiedde zulks niet, want dit zou Duitsland helpen en de oorlog verlengen. De oorlog moet voorbij zijn, hoe eer hoe beter. Wel heeft de oorlog ook iets voor de Verenigde Staten gedaan. Iemand vroeg Mevrouw Roosevelt naar cultureel werk, wat op dit gebied te krijgen was, bijvoorbeeld voor hier, waar wij er zo van verstoken zijn. Eerlijk kwam het antwoord, dat op dit gebied in de Verenigde Staten wel veel gedaan is, maar „u zou niet krijgen wat u vroeger uit Europa kreeg vóór de oorlog. Op dit gebied hebben vluchtelingen, die overal in de Verenigde Staten een baan gevonden hebben, veel goeds tot stand gebracht, dat een wederzijdse toenadering zal bevorderen.

---

oppositie die ook een der voornaamste werkers was om tot een vrede te geraken, nadat het Parlement de houding der Regering bekrachtigde volgens welke Ruslands voorwaarden onmogelijk aanvaard kunnen worden en de oorlog moet worden voortgezet. Het is duidelijk, dat de leden van het Finse cabinet nog hopen op dat wonder, niettegenstaande het feit, dat Finland in feite Moskou heeft teruggewezen door zijn zes wapenstilstandsvoorwaarden te verwerpen en instede aan te dringen op een duidelijker uiteenzetting van de voorwaarden alvorens een delegatie naar Moskou te zenden.

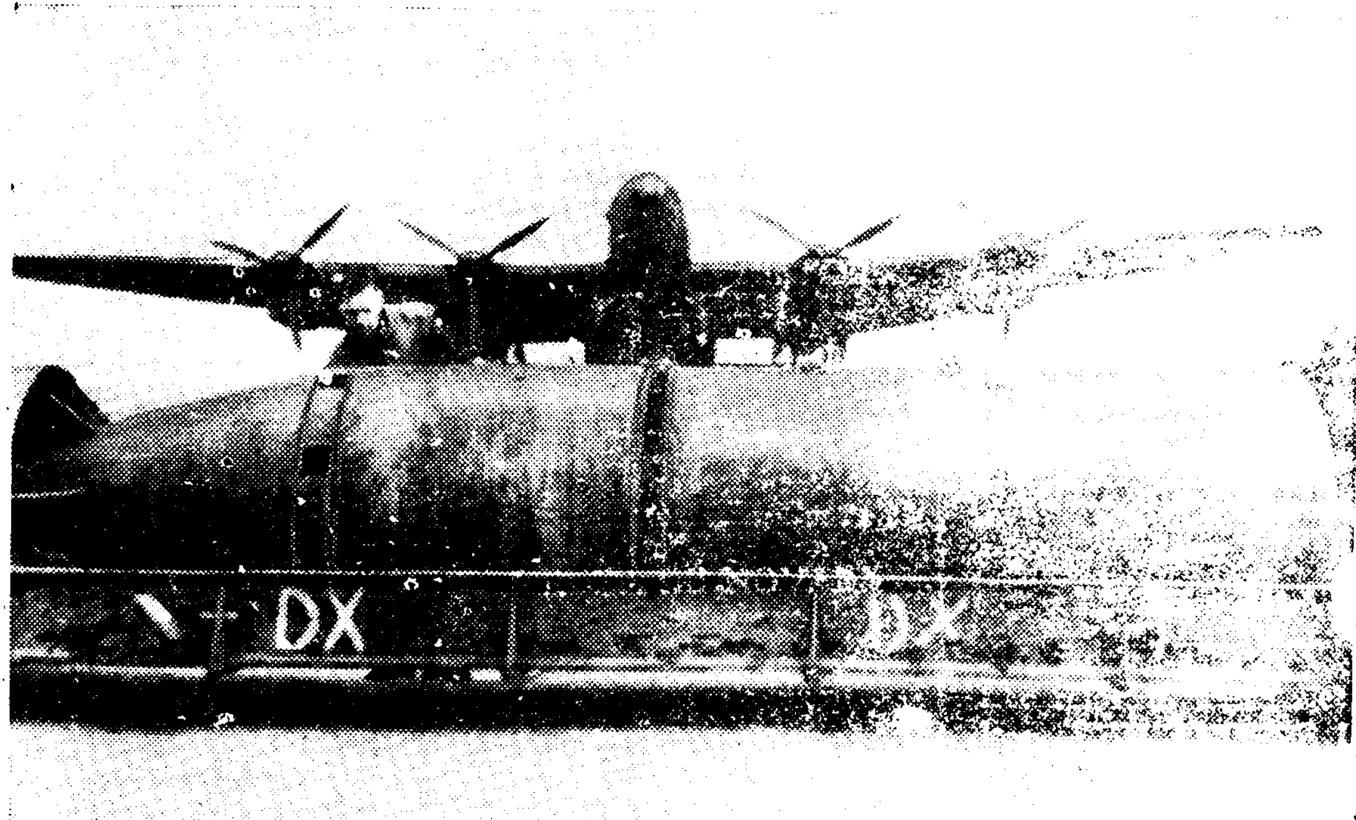
Het feit, dat de Finse regering nog geen communiqué heeft uitgegeven over de gebeurtenissen van de vorige week doch de natie nog zonder nieuws laat, weerspiegelt die hoop omdat zij geen nieuwe stap wil wagen alvorens Moskou uiting heeft gegeven aan zijn reactie op het nieuwe verzoek om meer inlichtingen. De hoop van sommige Finnen wordt nog gesteund door het feit, dat de Noordamerikaanse Legatie in Helsinki nog open is. In de geest vragen velen zich af of de Verenigde Staten de betrekkingen met Finland zullen handhaven. „Niets zou de Finnen meer het besef van hun positie bijbrengen dan het verbreken der betrekkingen door de Verenigde Staten", zo zeiden alle berichtgevers (Stockholm, (AP) 20.3).

— **New Delhi** meldt, dat de Japanners in verschillende gebieden aan het Assan-front vorderen. De toestand in de Tsjin-heuvels is onveranderd gebleven.

— **Rode Ster** meldt, dat de Russen het Duitse leger in de Oekraïne in twee gesneden hebben. De Russen bevinden zich op 80 kilometer van de echte Roemeense grens en hebben de verkeersweg ten Westen van Soroki veroverd.

Een Russische leger-officier spreekt tot burgers van Estland, die zich in de wouden schuil hielden voor Duitsers, volgens het onderschrift dat deze radio-foto uit Moskou vergezelde.

Een der nieuwe reuzenbommen van 6 ton ligt klaar om naar de Europese Vesting te worden medegevoerd door een viermotorige Geallieerde bommenwerper.

Curaçao.

LIJDENSMEDITATIES OP GROOT KWARTIER.

Herinnerd wordt aan de lijdensmeditaties, welke heden om 19.30 uur gehouden zullen worden in de kerk van O.L.V. van de Berg Carmel op Groot Kwartier. Pater Philippus Offermans O.P. zal deze meditaties houden. Het Nederlands Mannenkoor „Laus Deo et Mariae" zal enkele toepasselijke liederen zingen.

HET 2-JARIG BESTAAN VAN DE BURGERWACHT.

Zoals reeds eerder in de kolommen van dit blad bekend werd gemaakt, zal ultimo Maart as. de Burgerwacht het feit herdenken, dat zij twee jaar bestaat. Daarbij werd tevens vermeld, dat deze verjaardag niet geheel onopgemerkt voorbij zal gaan, al geven de huidige tijdsomstandigheden uiteraard geen aanleiding om te „feesten". „Officieel" herdacht zal dit 2-jarig bestaan van onze Burgerwacht worden door een mars door de stad op Zaterdag 25 Maart as. te ongeveer 16 uur.

Het alom bekende en gewaardeerde muziekcorps van het V.K.C. werd bereid gevonden aan deze mars grotere luister bij te zetten. Alvorens de burgerwachters vertrekken, zullen ze geïnspecteerd worden door den waarnemend Algemeen Militair Commandant, Kolonel Jhr. W. Boreel, onder wiens bevelen ook de Burgerwacht staat. De marsroute is als volgt:

Pietermaai — Julianaplein — Abraham de Veerstraat — De Ruyterkade — Handelskade — Koningin Emmabrug — Brionplein — Klipstraat — Naniesteeg — Bredestraat (O) — Brionplein — Bredestraat (P.) — Columbusstraat — Prinsenstraat.

Aan de mars met muziek door de stad van de Burgerwacht op Zaterdag 25 Maart as. nemen zoveel mogelijk alle burgerwachters deel. Ook die van de politiedienst worden verwacht.

Verzameld wordt op het plein links naast bureau Crisiszaken, Pietermaai, alwaar zowel burgerwachters als muzikanten om uiterlijk 15.30 uur aanwezig dienen te zijn. Tenue: wacht-tenue met veldmuts en zwarte das. Geweer met bajonet. Sectiecommandanten tommy-gun.

ZIEKTEVERZEKERING.

Zaterdag schreven wij, dat een ziekteverzekering op Curaçao slechts mogelijk is voor zeer laag gesalarieerden, nl. voor hen, die tot 170 gld. verdienen. Wij werden erop attent gemaakt, dat dit niet juist is, omdat van overheidswege deze limiet ook te laag gevonden werd. Reeds begin Januari werd de grens gesteld op 250 gld.

LANDSRADIO VERSTRIKT IN DE BUREAUCRATIE.

Het is op Curaçao altijd onprettig zaken doen met overheidsinstanties, want ze werken alle even traag en sloom. De bureaucratie is hier nog wel niet zo'n euvel als in de Verenigde Staten, zoals wij lezen, maar vaak toch wel verward. Wij gaven op een telegram te halen. Te langen leste kwam een jongen. Maar het papiertje waar de text op stond was niet goed. Het moest op een formulier, de man moest het in tweevoud hebben. Gisteren nog werd wel een papiertje aangenomen, nu kan het niet wegens...... de censuur. Tenslotte belde de Landsradio ons op om mede te delen, dat het telegram natuurlijk (?) niet door kon: instructies, het was nooit anders geweest. Inderdaad, het was nooit anders geweest: een bureaucratische wanorde, waaruit men zelf niet meer wijs kan worden.

Voor goed begrip zij erbij vermeld, dat zowel de bediende als de man aan de telefoon uiterst vriendelijk waren; hun persoonlijk nemen wij niets kwalijk en nog minder maken wij hun een verwijt.

Een niet-ambtelijk geluid.

Later spraken wij hierover met een censor, die voor de oorlog geen ambtenaar of militair, maar zakenman was. Inderdaad, zeide hij, er is een voorschrift, dat het in tweevoud moet worden ingeleverd, maar wat is er gemakkelijker dan het zelf even over te schrijven, dan helpen wij elkander. Ik ben zakenman en ik geloof, dat ook in de censuur 'service' moet zijn. Ik heb nog nooit een telegram geweigerd, omdat het niet in tweevoud kwam.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Voetbal: Uitslagen van de wedstrijden, die tussen de verschillende elftallen van de leerlingen van de Ambachtsschool St. Jozef gistermorgen gespeeld werden, volgen hieronder:

Timmerlui — Electriciëns 1—2; Automonteurs — Bankwerkers 1—0; Electriciëns — Auto-monteurs 0—2; zodat de Auto-monteurs voor dit jaar beslag legden op de beker.

The Western Stars — Red Devils 2—0.

WIJ ONTVINGEN,

De nieuwe omslag van „De Passaat" (Maartnummer) is prachtig geworden. De ontwerper, de Heer O. E. van Kampen, heeft werkelijk gepraesteerd wat de jury vroeg. Behalve dat de passaat goed uitgebeeld wordt toont de tekening ook vele typische dingen van Curaçao: de kromme dividivi boom, de cactussen, de installaties van de raffinaderij, olie-tanks, een tankschip en de zee. Het kon moeilijk beter en wij feliciteren zowel den artist als de redactie met deze omslag.

De inhoud is al even interessant en afwisselend. Men gaat steeds meer met foto's werken. Illustraties doen altijd prettig aan, vooral natuurlijk als zij verband houden met de text. Jubilea van werknemers bij de C.P.I.M. worden herdacht; verder mededelingen, artikelen, kampnieuws, gedichtjes en practische wenken. Een goede gedachte was zeker om een stuk te wijden aan het hoofdkantoor in Den Haag, dat volgens gerucht door de nazies werd gesloopt. Hulde wordt gebracht aan de bemanning van het ss. „Rosa" dat 11 schipbreukelingen van een in de Caraïbische Zee verongelukte Venezokaanse schoener wist te redden. Verschillende stukjes zijn in aardige stijl geschreven en ieder krijgt zijn deel.

* * *

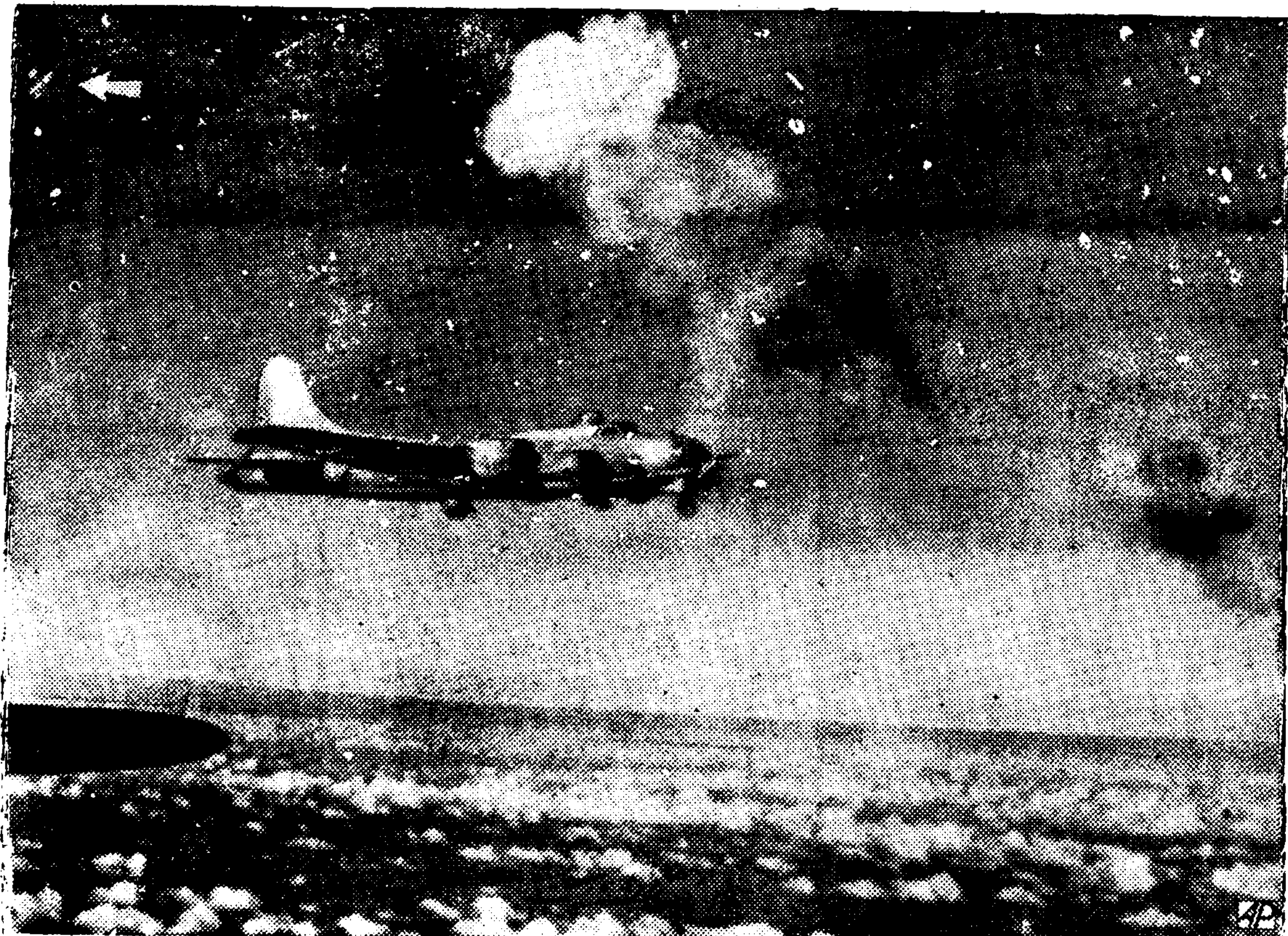
Het Februari-nummer van „Neerlandia" is tevens een feestnummer. Practisch elk blad op Curaçao heeft een feestnummer gehad ter gelegenheid van het Hoge Bezoek en zeker mocht het orgaan van het Algemeen Nederlands Verbond niet achterblijven. Met de geringe middelen en onvoldoende medewerking, welke de redactie heeft, wist zij er toch iets moois van te maken.

In het hoofdartikel wordt er terecht opgewezen hoe absurd de ideeën van sommigen — gelukkig grotendeels buitenlanders — waren en zijn om Curaçao te verkopen.

De Oranjevreugde in de tijd dat de Prinses hier toefde, heeft wel duidelijk doen blijken, dat zoiets gewoon niet zou kunnen. Pater Brada plaatst een oude brief van Gouverneur Baron Raders aan Mgr. Niewindt, waaruit blijkt, dat Curaçao in de oude tijd ook degelijk medeleefde met Oranje.

Dr. Joh. Hartog vertelt van het aandeel, dat de Nederlanders hebben gehad in de opbouw der Verenigde Staten van Noord-Amerika (men denke slechts aan Stuyvesant) en F. L. de Roov schreef een artikel over Suriname en zijn bevolking.

M. B. Coelho toont in een interessant artikel de dwaasheid van Hitlers rassenleer aan. Verder een stuk uit „Nederlandsch Post" over het Middelbaar Onderwijs in Zuid-Afrika, Nederlands nieuws, gedichten en de mededeling van de redactie, dat zij de belofte om terug te komen op de termen „staatsdeel, gebiedsdeel en rijksdeel" nog niet heeft kunnen oplossen. Als gewoonlijk een geslaagd nummer.

Een Noordamerikaans Vliegend Fort verdwijnt in een rookwolk (midden centrum) na te zijn getroffen door het vijandelijk vuur bij een aanval op Duitsland. Een Duitse jager (pijl) manoeuvreert om andere vliegtuigen in de formatie aan te vallen.

Journalistiek Leven in Curaçao.

16.

Van de **Bovenwinden** is feitelijk alleen St. Maarten N.G. van voor de journalistiek van belang, omdat sedert 1793 op St. Eustatius geen blad meer is verschenen en Saba sedert zijn ontstaan nog nooit iets op dit gebied heeft geleverd. Vanzelfsprekend is alles daar in het Engels, de voertaal dier drie kleine eilanden.

Dit is globaal genomen de toestand naar de onderscheidene eilanden bezien. De vermelde St. Eustatius-Gazette en de Curaçaosche Courant buiten beschouwing latende, bemerkt men deze veeltaligheid in de oudere bladen van het Eiland Curaçao, o.a. **De Onpartijdige** (nr. 5), **Civilisadó** (nr. 6), **De Onafhankelijke** (nr. 9), **El Imparcial** (nr. 10), **De Vrijmoedige** (nr. 13), **De Wekker** (nr. 15), die — in in welke taal hun titel ook zij — stukken in het Nederlands, Spaans en Papiament bevatten. De Wekker had de aardigheid om het pakkendste nieuws onder de niets zeggende kop „Polyglottisch Gedeelte" te plaatsen: alle berichten in het Spaans, Papiament, Engels, Nederlands en een enkele maal in het Frans dooreen. In de gepubliceerde lijst kan men nagaan, dat deze Babylonstraditie zich tot op heden heeft voortgezet, niet alleen in vele week- en maandbladen, maar zelfs in verschillende thans verschijnende dagbladen: **Boletin Comercial** (nr. 50) in Spaans, Engels, Nederlands en soms wat Papiament, **La Prensa** (nr. 114) in Spaans, Engels en Nederlands, en **de Aruba Post** (Aruba nr. 15) in Engels en Nederlands.

Van de week- en maandbladen zou men precies hetzelfde kunnen zeggen. Alleen van de oudere verdwenen bladen, dus van net einde der 19e en het begin der 20e eeuw, welke een Spaanse titel hebben kan men zeggen, dat zij vaak ook geheel in het Spaans gesteld werden.

Eensdeels is dit te verklaren uit hetgeen hierna gezegd zal worden omtrent de ondergrondse Venezolaanse pers. Het ligt voor de hand, dat bladen als **La Politica Venezolana** (nr. 53), **El Cronista** (nr. 56), **El Eco de Venezuela** (nr. 50), **El Porvenir** (nr. 60) e.a. slechts zin hadden, wanneer zij in het Spaans gesteld waren. Bevoegden van jaren verzekerden ons trouwens, dat behalve die Spaanse bladen welke onze lijst noteert, nog een menigte andere verscheen, vaak slechts een of tweemaal. Wel nimmer zal de gedachtenis hieraan kunnen worden te boek gesteld.

Wat de huidige tijd betreft weet ieder, dat vrijwel alles in meer dan een taal uitkomt. Uitzonderingen zijn behalve de voornaamste twee Curaçaose dagbladen, die uitsluitend in het Nederlands gesteld zijn: **Dagblad Amigoe di Curaçao** en **Beurs- en Nieuwsberichten**, nog **La Cruz** (nr. 74) die geheel in het Papiament gesteld is **Gids** (nr. 134) **Neerlandia** (nr. 151), **Jeugdblad** (nr. 154), **De Stoep** (nr. 155), **Jong Suriname** (nr. 158), het **Militair- en Politietijdschrift** (nr. 162), **Rood-Wit-Blauw** (nr. 163) en **Vrouwen Organisatie Curaçao** (nr. 164), **Vuur** (nr. 166), **Lux** (nr. 169), **Leiding en Troost** (nr. 170) en de Schoolblaadjes **De Snelle Koerier** (nr. 176) en het **Orgaan van de A.M.S. Club** (nr. 177) die alle uitsluitend in het Nederlands uitkomen.

Geldt voor vele bladen, dat het als gevolg van de gouvernements- en oliesalarissen, alsmede door de mobilisatie niet mogelijk is tegen een redelijk salaris de nodige vertalers te krijgen, ook bladen welker financiers op geen geld behoeven te letten, en dat in feite ook niet doen, komen in verschillende talen uit: zowel de gouvernementsuitgave **Economische Berichten** (nr. 171) als **De Passaat** (nr. 173) kondigden in hun eerste nummer hun veeltaligheid aan! En als moet de veeltaligheid het op Curaçao altijd winnen, werd het aanvankelijk in het Noordamerikaans gestelde legerdagblad **Daily Force** (nr. 167), na een korte tijd gedeeltelijk ook in het Spaans gesteld. Dit geschiedt ter wille van de Portorikijnse troepen, die inmiddels hier waren gelegerd!

Op Aruba is de veeltaligheid bijna principieel. Behalve een religieus weekblad, Catholic News (Aruba nr. 32), is alles in meer dan één taal: Spaans, Engels, Nederlands en Papiament wisselen elkaar af.

Het enig blaadje, dat op **Bonaire** bestaan heeft, het gestencilde orgaan van de Bonairiaanse voetbalbond, was in het Papiament.

St. Maartens „pers" was ook al tweetalig. Hoewel bijna alles in het Engels was, kwam het Nederlands ook voor. Wereldoorlog II heeft alle blaadjes er doen staken. Over de merkwaardigheid, dat uit de titels der Curaçaose bladen op alle eilanden — in feite dus op Aruba, Curaçao en St. Maarten — vaak in het geheel niet opgemaakt kan worden in welke taal of talen het betrokken blad is gesteld, komen wij later terug.

De Curaçaose traditie der veeltaligheid wil ook, dat hetgeen in een taal gezegd wordt, niet in een andere taal herhaald wordt. Slechts enkele uitzonderingen bestaan hierop, bijv. de „English Section" van **La Prensa** (nr. 114) die trouwens als tijdelijk bedoeld is in verband met de aanwezigheid der Noordamerikaanse troepen, en **De Passaat** (nr. 173). Overal elders wordt het ene stuk in de ene en een ander stuk in een andere taal gesteld en dat alles dooreen in het blad geplaatst.

Om deze veeltalige bladen geheel te kunnen lezen moet men dus de verschillende talen van een blad kennen, hetgeen bij de echte Curaçaoënaars meestal wel het geval is, maar bij de Europese Nederlanders en andere inwijkelingen slechts sporadisch voorkomt. Een onderzoek toont aan, dat bijvoorbeeld de Europese Nederlanders het Papiament en het Spaans bijna nooit en het Engels slechts in bepaalde gevallen kennen. Grote groepen werklieden zijn reeds ontstemd wanneer in een Nederlands blad een stuk in het Engels gegeven wordt, omdat zij die taal niet kennen. En men zou verbaasd staan hoeveel die dit er op Curaçao nog zijn.

Laat men de echte Curaçaoënaars, die allen polyglotten zijn, buiten beschouwing, dan kan men bij het publiek in het algemeen een zekere wrevel bemerken tegen deze traditie der Curaçaose journalistiek, omdat men een gedeelte van zijn blad niet kan lezen en dus terecht van mening is teveel te betalen.

Vóór deze tweede wereldoorlog abonneerde een gedeelte der bevolking zich op tijdschriften uit het staatsdeel in Europa. Het uitblijven dezer tijdschriften verklaart nu voor een deel de toeneming van het aantal bladen in de Nederlandse taal in de laatste jaren. Het Nederlands is in de Curaçaose pers feitelijk eerst laat algemeen geworden.

Den nauwkeurigen lezer van de gepubliceerde lijsten moet het opgevallen zijn hoe men tot voor betrekkelijk kort geleden vrijwel geen uitsluitend in het Nederlands gestelde bladen aantreft, doch hoe hun aantal de laatste jaren plotseling begint toe te nemen. Wie met deze lijst begint kan zich moeilijk voorstellen op Nederlands grondgebied te zijn.

De fout een blad in twee of meer talen te stellen is het eerst ingezien door de R.K. Missie, die in December 1883 de Amigoe di Curaçao stichtte.

Dit blad — de titel is Papiament, geen Spaans — zou stukken in het Papiament en Nederlands bevatten, zoals alle andere weekbladen van die dagen. De bredere lagen van het Curaçaose volk worden in haar gedachten, waarvan de taal de uitdrukking is, thans, maar nog meer in de tachtiger en negentiger jaren van de vorige eeuw, vrijwel nergens beheerst door dezelfde ideeën als die welke voorzitten bij de hogere standen, de ambtenarij e.d., nog afgezien van het feit, dat beide bevolkingsgroepen elkanders talen vooral in die tijd vrijwel nooit kenden. Wie de eerste jaargangen van de **Amigoe di Curaçao** doorziet, bemerkt, hoe de meer belangrijke stukken in het Nederlands gesteld waren en hoe het Papiamentse gedeelte reeds in de eerste jaargang afneemt. De fout van tweetaligheid, vooral wanneer deze talen tevens cultuurgroepen bepalen, werd ingezien en reeds 5 jaren na de stichting, werd daarvoor een afzonderlijk Papiaments blad opgericht, de eerste **La Union** van 1889 (nr. 40), die weliswaar in verband met het verlof van haar Redacteur, Pater Ludovicus Jansen O.P., slechts kort bestaan heeft, maar waaruit zich, gelijk uit het vervolg zal blijken, de Katholieke Papiamentse pers zich heeft ontwikkeld. In het kort vindt men deze wordingsgeschiedenis aangestipt onder nr. 71 van de lijst-Curaçao.

Na 1900 verscheen de **Amigoe di Curaçao** uitsluitend in het Nederlands. Alleen zijn titel herinnert nog aan zijn oorsprong. De Amigoe di Curaçao is de pionier geworden van de uitsluitend in één taal gestelde Pers op Curaçao. Uit zijn Papiamentse gedeelte ontstond in hetzelfde jaar La Cruz (nr. 74), die de eentaligheid eveneens strict doorvoerde, in dit geval het Papiament.

Wordt vervolgd.